

Svetovni potepuhi - Frkolinček, Martinček in Pavlinček - pri teti Dolgouhi

TETA DOLGOUHA JE STANOVALA V PODRTEM STAREM GRADU. KROG IN KROG JE BILA DIVJA GOŠČA. STARO ZIDOVJE JE BIL IZGRIZENO IN LE STOLP JE PONOSNO ZRL ČEZ RAZVALINE. PO POLŽASTIH STOPNICAH JE PRISPELA TETA V NAJVIŠJE NADSTROPJE, KJER JE BILA NJENA SOBA. POD STROPOM

SO SPALE UHARICE, NA ZAPEČKU JE DREMALA VELIKA ČRNA MAČKA IN V TEMNEM KOTU JE LEŽALA SKLADOVNICA ČRNIH KNJIG, NAD NJIMI PA JE BILA ČAROBNA PALICA. SMRDELO JE PO TROHNOBI. OKNA SO BILA ZASTRTA IN LE SKOZI LUKNJE SO SE PRIKRADALI POSAMEZNI ŽARKI V TETINO SOBO.

PAVLINČEK IN MARTINČEK STA SE PREVIDNO VTIHOTAPILA V SOBO IN SE POTUHNILA POD TETINO POSTELJO.

»TAKO!
ZDAJ BOŠ LEPO
MI ČUVAL DOM,
ČE Z DOMA BOM...«

FRKOLINČEK SE JE OJUNAČIL IN VPRAŠAL:

»PA KAKO?
KDO PALČKA BAL SE BO?«

TETA DOLGOUHA SE JE RAZJEZILA:

»MOLČI IN DA VEŠ,
BREZ VPRAŠANJA GOVORITI MI NE SMEŠ!«

FRKOLINČEK JE ŽALOSTNO GLEDAL PREDSE IN MISLIL NA SVOJA DVA PRIJATELJA, KI STA OSTALA TAM POD VRBO.

TETA DOLGOUHA SI JE DALA OPRAVITI PRI KNJIGAH. FRKOLINČEK, KI JE SEDEL NA NJENI POSTELJI, SE JE ZLEKNIL IN ZASPAL.

PREBUDILO GA JE KRIČANJE:

»ČINČA, ČANČA, ČINČA ČIN —
V GOZD NAJ GRE DEVETI SIN!
ČANČA, ČINČA, ČANČA ČAN —
SIN NAJ BO BOLAN!
HURU, HURU, HUM!
BIMBA, BOMBA, BUM!«

TETA DOLGOUHA JE NATAKNILA OČALA IN GLEDALA PAZLJIVO V ZID. OBRAZ SE JI JE SPREMINJAL IN NAZADNJE SE JE JELA KROHOTATI.

»ŽE BOLAN LEŽI,
NJEMU VEČ POMOČI NI!«

ODLOŽILA JE OČALA IN LISTALA DALJE PO KNJIGI. POTEM SE JE SPET ZADRLA:

»ČANČA, ČINČA, ČANČA ČAN —
SIN NI VEČ BOLAN!
ČINČA, ČANČA, ČINČA ČIN —
MRTEV JE DEVETI SIN!«

ZAŽVIŽGALA JE IN ČUK JI JE SEDEL NA ROKO:

»POJDI V GRAD, NAZNANI,
DA POD HRASTOM JE JUNAK NEZNANI —
ŽIV VEČ NI,
MRTEV ON LEŽI!«

ZATROBILA JE V DOLG ROG. PO ZAVITIH STOPNICAH SE JE ZAČUL PEKET KONJSKIH KOPIT. VRATA SO SE SAMA ODPRLA IN PRED TETO JE STAL BEL KONJ. PRIJAZNO MU JE NAMIGNILA Z ROKO, REKOČ:

»ŽREBEC,
TU JE PA POGREBEC!«

POKAZALA JE NA FRKOLINČKA:

»POHITITA V GRAD IZREČ SOŽALJE
TETE DOLGOUHE IZ NESKONČNE DALJE!«

POSADILA JE FRKOLINČKA NA ŠIROKI KONJSKI HRBET. TA SE JE OBUPNO PRIJEL ZA GRIVO. TETA JE ZAVRTELA V ROKI PALICO. OKNO SE JE ODPRLO, ŽREBEC JE PLANIL POD NEBO IN LETEL PO ZRAKU. OBLAKI SO SE PRAŠILI POD UDAROM KOPIT IN STRELE SO ŠVIGALE.

(DALJE PRIHODNJIČ)